

то не у маломъ числу и разсуто као Енглези и Немцы, него у великимъ гомилама поселява, и заузима: половину Европе, трећину Асије и зна мениту частъ Америке; да прећутимо срећне положаје и смештенја, по коима онъ у среди између Европе и Асије стоећи сунцу подобно на лево и на десно, къ востоку и западу, къ съверу и югу зраке просвештена просипати може; да неспоминђмо нѣгово разгранатије, скопчаность и сплетенје међу собомъ и съ другији народи, чрезъ коя онъ лако на друге дѣйствовати, и своимъ многостручнимъ изображенјемъ подупирати ји може; друга више унутарња и мања позната обстоятелства ми ће мо овде навести. Кодъ другији народа обычно є сила душена или угњетателница или предходница свију другији; духъ Поезије наклонјенъ є кодъ другији народа часъ више чудноватоме (Шпаньолцу); часъ страстноме (Италіјанцу), часъ оштроумију и учтивости (Француза), часъ къ филозофичномъ и шпекулативномъ (Немцу); кодъ Славјана као што нјове досадашње народнѣ песме и вештина стихотворна сведоче, чини се да є Поезија та-кови једанъ производъ, у комъ подъ заставомъ фантазије све друге душевне силе равну часть узимају. Кодъ другији народа често є глава одъ срдца тако отдељна, да се читателю крила уморе съ једногъ на друго прелетајући: Славјанинъ мисли и чувствује у једанпутъ, у храму славе полюбила су се ова два гения човечества, и изъ нњиовогъ брака надеждно